AUGUSTINUS
Italien, Wende 11./12. Jh.
Seite 86r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

sit quod ad se ipsũ ē. Ido
sit qa genuit essentiã suã.
Sicut enim magnus ē non n̄
ea quę genuit magnitudine.
ita et ē non nisi ea quam
genuit ēentia. quia non
aliud illi ē ēe. aliud magnũ
ēe. Ita ne igitur potens ē
essentie sue: sicut pater ē.
magnitudinis sue: sicut
pater uirtutis et sapientię
sue. Eadem quippe eius
magnitudo quę uirtus.
et eadē essentia quę ma-
gnitudo. Et disputatio
nata ē. ex eo quod scriptũ
ē. Xpm ēe dei uirtutē. et
dei sapientiã. Qua ppter
in eis angustias sermo co-
artatur. cum in effabilia
fari cupimus. ut aut dicam
xpm non ēe dei uirtutem
et dei sapientiã. Atq ita
impudenter et impie re-
sistamus apto. Aut xpm
quidē dei uirtutē et dei sa-
pientiam ēe fateamur.
sed eius patrem non esse
patre uirtutis et sapientię
sue. quod non minus im-
pium ē. Sic enim xpi erit
pater: quia xps dei uirtus.
et dei sapientia ē. Aut n̄ ēe
patrem uirtute sua potentē.
neq sapientia sua sapientē.
quod qui et audet dicere.
Aut aliud in patre intel-
legi ēe. aliud sapientem ēe.
ut non hoc ipso sit quod sapi-
ens ē. Quod de anima in-
telligi solet. que alias in-
sipiens ē. alias sapiens est.
uel ut natura mutabilis et
non sume pfecteq simplex.
Aut patrē non ēe aliquid
ad se ipsũ. et non solũ qo
pater ē. sed omino quod ē.
ad filium relatiue dici.
Quomodo ergo eiusdē
ēentię filius cuius pater.
quando quidē ad se ipsũ.
nec essentia ē. Nec omino
ē ad se ipsũ. sed etiã ēe ad
filium illi ē. Aut enim
multo magis unius eius-
deq ēentię. quia una ea-
demq ēentia. pat et filius.
Quando quidē patri non
ad se ipsũ ē ipsũ ēe. sed ad
filium. Quam ēentia ge-
nuit. et quę ēentia ē qeqd
ē. Ne utrũ ergo ad se ē. et
uterq ad inuicē relatiue
dr. An pater solus non
solũ quod pater dr. sed
omino quicquid dicitur.